

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] ved oppebaarne Indtægt overstiger, hvad der i de enkelte Tilfælde maa anses for passende. Allerede praktiske Hensyn nødvendiggør denne Undtagelse.

§ 4 vedrører Virksomheder, der har udført Transport af Personer eller Gods, eller som har paataget sig Speditions-, Lastnings- eller Losningsarbejde for Tyskerne.

§ 5 omhandler Afhændelse, Udleje eller Bortforpagtning af fast Ejendom med eller uden Løsøre til Tyskerne. Behandlingen af disse Spørgsmaal er henlagt til det særlige Vurderingsnævn, der omhandles i Lov Nr. 307 af 29. Juli 1945 om Tillæg til Indkvarteringslovgivningen.

§ 6 indeholder den samme Bestemmelse som § 10 i Lovforslaget om Tilbagebetaling, om Adgang til skønsmæssigt at kræve Tilbagebetaling af Firmaer, hvis Regnskaber ikke er i tilstrækkelig god Orden.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget svarer ganske til de tilsvarende Bestemmelser i Lovforslaget om Tilbagebetaling.

Det er ikke muligt paa Forhaand at angive noget bestemt Skøn over, hvilke Beløb der i Medfør af disse to Lovforslag vil kunne forventes at indgaa til Statskassen, men det maa dog antages at ville dreje sig om ret betydelige Beløb. Da der er Tale om Tilbagebetaling af Beløb, som er udredet af Nationalbankens Clearingkonto eller over Værnemagtskontoen, vil det formentlig være naturligt, at alle de tilbagebetalte Beløb indgaa paa en særlig Konto i Statskassen til Udligning af Statens Garanti for de paagældende Konti. Nogen udtrykkelig Bestemmelse herom indeholdes ikke i Lovforslagene, men der kan formentlig blive Lejlighed til under Lovforslagens Behandling her i Tinget at høre, hvorledes man fra Rigsdagens Side ser paa dette Spørgsmaal.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslagene til hurtig og velvillig Behandling.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til den højtærede Arbejds- og Socialminister, for at han kan fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte fem Lovforslag.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte forskellige Lovforslag, der for de fires Vedkommende blot er Forlængelseslove, men for det førstes Vedkommende et *Forslag til Lov om Fastsættelse af visse Regler ved Bortfald af Lov om Arbejdsforhold.*

Efter Ophøret af den tyske Besættelse

rejste der sig, som det er bekendt, inden for Arbejderkredse et stærkt Ønske om Ophævelse af Lov om Arbejdsforhold. Da Regeringen er af den Opfattelse, at Loven under de nuværende Forhold ikke er det rette Bolværk mod Uro paa Arbejdspladserne, og da Loven netop blev givet med Henblik paa Forholdene under den tyske Besættelse, overvejede man at søge Loven ophævet. Arbejds- og Socialministeriet anmodede heretter Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund om at udpege hver 3 Repræsentanter til et Udvalg, der med Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet som Forhandlingsleder skulde drøfte de faktiske Spørgsmaal, der opstaaer ved Lovens Bortfald. Dette Udvalg skulde endvidere overveje, hvorvidt der samtidig bør foretages Ændringer i Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder, der automatisk træder i Kraft ved Ophævelsen af Lov om Arbejdsforhold. Udvalget har foreløbig afgivet Betænkning af 14. Juli 1945 vedrørende de praktiske Spørgsmaal, der opstaaer i Forbindelse med Lovens Bortfald. Udvalget har derimod ment at burde udskyde Spørgsmaalet om Ændring i Loven om Mægling i Arbejdsstridigheder til hen paa Efteraaret, saaledes at der bliver Mulighed for at underkaste dette vigtige Spørgsmaal en grundig Overvejelse.

Da Loven udløber den 31. Oktober 1945, har man efter stedfundne Overvejelser og Diskussion i Regeringen i Stedet for et Forslag om Ophævelse af Lov om Arbejdsforhold stillet Forslag om visse Regler i Tilslutning til Ophøret af denne Lovs Gyldighed. Det følger af almindelige Retsprincipper, at de med Hjemmel i Lov om Arbejdsforhold forlængede Overenskomster eller fastsatte Løn- og Arbejdsvilkaar forbliver gældende, indtil de opsiges efter de imellem Hovedorganisationerne gældende Forhandlingsregler eller efter de i Overenskomst eller vedkommende Kendelse indeholdte Regler. Man kommer derfor ikke ved Lovens Bortfald til at staa praktisk talt uden kollektive Overenskomster paa Arbejdsmarkedet.

Man har ikke anset det for nødvendigt at optage en udtrykkelig Bestemmelse i Lovforslaget om, at Overenskomster løber videre. Da Overenskomsterne fortsat er gældende, vil endvidere Sager vedrørende Brud paa Overenskomster og de fastsatte Løn- og Arbejdsvilkaar formentlig kunne indbringes for den faste Voldgiftsret og behandles efter de sædvanlige Regler om Behandlingen ved denne Ret. Man har dog her for at undgaa Tvivl om dette rent